

Verb: Nu-tid – Då-tid

Skriv meningarna i då-tid!

Kent har sovit i bilen hela vägen hem.

Jag kan inte sova i bilen.

Varför vill du inte sova?

Jag kan inte svara på alla frågor.

Han har slutat röka.

Jenny har inte ätit på hela dagen eftersom hon är sjuk.

Jag är inte arg på dig fastän du är så dum.

Han tittar på henne när hon dansar.

Jag kan inte vissla så bra eftersom jag har varit hos tandläkaren.

Jag tror inte på henne eftersom hon ljuger så ofta.

Han äter inte kyckling eftersom han är vegetarian.

Vi har fått en ny dator eftersom vår gamla är trasig.

En osann historia

Nu ska jag berätta för dig vad som hände igår.

Jag vaknade som vanligt klockan halv sju. Jag var ganska trött eftersom jag hade pluggat hela kvällen. Vi skulle ha prov i svenska. Jag åt en stor frukost, duschade och klädde på mig. Jag tittade på klockan. Jag hade gott om tid. Jag packade min skolväska och började gå till bussen.

När jag hade kommit halvvägs upptäckte jag att jag hade glömt busskortet. - Hjälp! Jag sprang hela vägen tillbaka hem och hämtade kortet och sen sprang jag tillbaka. När jag var nästan framme såg jag att bussen precis lämnade busshållplatsen. Jag blev tvungen att springa hela vägen till skolan, 4 km. Jag hann precis.

Min lärare tittade på mig och undrade om jag var sjuk eftersom mitt ansikte såg ut som en tomat. Jag berättade vad som hade hänt. Jag sa att jag inte ville missa provet och att jag pluggat så mycket att jag visste att det skulle gå bra den här gången. Det gick inte så bra på förra provet.

Min lärare skrattade åt mig och sa: " Men kära du, provet är inte förrän imorgon."

Idag har jag gjort provet och jag tror att jag har klarat det. Jag får veta det nästa vecka.

och en sann

När jag gick i första klass fick jag en ny skolväska av mamma. Hon hade köpt den på postorder. Det var en röd- och blårutig ryggsäck.

– Stina, titta vilken fin väska jag har köpt till dig! sa mamma.

Jag tittade på väskan med stora ögon. Det var den fulaste väskan jag hade sett i hela mitt liv. Det kunde jag ju inte säga till mamma så jag sa: "tack, snälla mamma".

Nästa dag när jag gick till skolan kastade jag väskan i en stor buske bakom skolan. När fröken frågade mig var jag hade min väska så sa jag att jag hade glömt den hemma. Till mamma sa jag att någon hade tagit min nya väska men det var ju bra att jag hade den gamla kvar.

Efter några dagar knackade det på dörren till vårt klassrum. Det var vaktmästaren som hade hittat en skolväska bakom skolan. Han undrade om det var någon här i klassen som kände igen den. – Nä, sa alla samtidigt. Jag med!

Det här är en sann historia. Jag har faktiskt gjort det här. Jag kan fortfarande se den där fula väskan framför mig. När mina barn började i skolan så fick de själva välja skolväska. Jag skulle aldrig vilja att de få uppleva samma sak som jag.

Man lär så länge man lever!

Det här kopieringsunderlaget kommer från:

Svenska – och mycket mer

www.wikner.nu

